ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/1531

ze dne 21. října 2020,

jímž se Francie zmocňuje sjednat, podepsat a uzavřít mezinárodní dohodu, kterou se doplňuje smlouva mezi Francií a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o výstavbě a provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu soukromými koncesionáři

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 91 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Smlouva mezi Francií a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o výstavbě a provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu soukromými koncesionáři, podepsaná v Canterbury dne 12. února 1986 (dále jen „smlouva z Canterbury“), zřídila mezivládní komisi pro dohled nad veškerými záležitostmi týkajícími se výstavby a provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu (dále jen „mezivládní komise“).

(2) Do konce přechodného období stanoveného Dohodou o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii ([3]) (dále jen „přechodné období“) je mezivládní komise orgánem, který několik členských států pověřilo úkoly týkajícími se bezpečnosti železnic, pokud jde o pevné spojení v Lamanšském průlivu. V tomto ohledu je tedy mezivládní komise vnitrostátním bezpečnostním orgánem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ([4]). V tomto postavení uplatňuje ustanovení práva Unie, jež se týkají bezpečnosti a podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/797 ([5]) interoperability železnic.

(3) Okamžikem uplynutí přechodného období se mezivládní komise stává orgánem zřízeným na základě mezinárodní dohody mezi členským státem, totiž Francií, a třetí zemí, konkrétně Spojeným královstvímVelké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“). Kromě toho, a nebude-li v mezinárodní dohodě zavazující Spojené království stanoveno jinak, právo Unie se již nebude vztahovat na část pevného spojení v Lamanšském průlivu spadající do pravomoci Spojeného království.

(4) Mezinárodní dohoda se třetí zemí týkající se uplatňování pravidel bezpečnosti a interoperability železnic v přeshraničních situacích může ovlivnit oblast, na kterou se do značné míry vztahuje právo Unie, a zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/796 ([6]) a směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798. Proto každá taková dohoda spadá do výlučné vnější pravomoci Unie. Členské státy mohou takovou dohodu sjednat nebo

([1]) Stanovisko ze dne 16. září 2020 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 8. října 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. října 2020.
([3]) Úř. věst. L 29, 31.1.2020, s. 7.
([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ze dne 11. května 2016 o bezpečnosti železnic (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 102).
([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/797 ze dne 11. května 2016 o interoperabilitě železničního systému v Evropské unii (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 44).
([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/796 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro železnice a o zrušení nařízení (ES) č. 881/2004 (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 1).

uzavřít pouze tehdy, jsou-li k tomu Unií zmocněny v souladu s čl. 2 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Kvůli provázanosti se stávajícími právními akty Unie je rovněž nezbytné, aby toto zmocnění udělil normotvůrce Unie v souladu s legislativním postupem podle článku 91 Smlouvy o fungování EU.

(5) Dopisem ze dne 16. července 2020 požádala Francie Unii o zmocnění k vyjednání a uzavření mezinárodní dohody se Spojeným královstvím, kterou se doplňuje smlouva z Canterbury.

(6) S cílem zajistit bezpečný a efektivní provoz pevného spojení v Lamanšském průlivu, je vhodné zachovat mezivládní komisi jako jediný bezpečnostní orgán odpovědný za celou tuto infrastrukturu. S ohledem na zvláštní status pevného spojení v Lamanšském průlivu, jakožto železničního spojení tvořeného jedinou komplexní stavbou, která se částečně nachází na území Francie a částečně na území třetí země, je vhodné zmocnit Francii, aby při dodržení určitých požadavků sjednala, podepsala a uzavřela se Spojeným královstvím mezinárodní dohodu o uplatňování pravidel Unie o bezpečnosti železnic na pevné spojení v Lamanšském průlivu s cílem zachovat jednotný bezpečnostní režim.

(7) Mezivládní komise je schopna plnit úlohu vnitrostátního bezpečnostního orgánu odpovědného za část pevného spojení v Lamanšském průlivu v pravomoci Francie, pokud bude změněna směrnice (EU) 2016/798 a budou splněny určité podmínky.

(8) Mezivládní komise by měla uplatňovat stejná pravidla na celé pevné spojení v Lamanšském průlivu. Těmito pravidly by měla být příslušná ustanovení práva Unie, a zejména nařízení (EU) 2016/796 a směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798 v pozměněném či nahrazeném znění, jakož i akty přijaté na základě uvedených právních aktů.

(9) V souladu se smlouvou z Canterbury se spory mezi Francií a Spojeným královstvím o výklad nebo uplatňování uvedené smlouvy urovnávají před rozhodčím soudem. Pokud tyto spory vyvolají otázky výkladu práva Unie, měl by se rozhodčí soud za účelem zajištění řádného uplatňování práva Unie obrátit na Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) se žádostí o předběžné rozhodnutí o těchto otázkách a měl by být vázán jeho rozhodnutím.

(10) Je nezbytné stanovit zvláštní pravidla pro provádění práva Unie v části pevného spojení v Lamanšském průlivu v pravomoci Francie, aby se zajistilo, že právo Unie bude vždy správně prováděno, a aby Komise pod kontrolou Soudního dvora mohla dohlížet na jeho uplatňování, a to i za naléhavých okolností nebo v případě, že mezivládní komise nevyhoví rozhodnutí rozhodčího soudu. Za tímto účelem by si Francie měla ponechat právo postupovat v nezbytných případech jednostranně, aby v části pevného spojení v Lamanšském průlivu, jež spadá do její pravomoci, zajistila úplné, správné a včasné uplatňování práva Unie.

(11) Aby byla zajištěna účinná právní ochrana v oblastech, na něž se vztahuje právo Unie, měly by mít soudy nebo tribunály, na které se vztahuje čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské Unii, výlučnou pravomoc rozhodovat o žalobách podaných koncesionáři a uživateli pevného spojení v Lamanšském průlivu proti rozhodnutím mezivládní komise.

(12) Prvky popsané v 8. až 11. bodě odůvodnění by měly být zohledněny v mezinárodních dohodách mezi Francií a Spojeným královstvím o pevném spojení v Lamanšském průlivu. Tyto mezinárodní dohody by měly být ve všech ohledech slučitelné s právem Unie,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Toto rozhodnutí stanoví podmínky, za nichž je Francie zmocněna sjednat, podepsat a uzavřít se Spojeným královstvím mezinárodní dohodu (dále jen „doplňková dohoda“) doplňující Smlouvu mezi Francií a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o výstavbě a provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu soukromými koncesionáři (dále jen „smlouva z Canterbury“), pokud jde o uplatňování pravidel bezpečnosti železnic na pevné spojení v Lamanšském průlivu.

Tato mezinárodní dohoda vstoupí v platnost po skončení přechodného období stanoveného v Dohodě o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii a musí splňovat tyto podmínky:

a) v zájmu zachování jednotného bezpečnostního režimu po celé délce pevného spojení v Lamanšském průlivu zajistí mezivládní komise, aby se na pevné spojení v Lamanšském průlivu uplatňovala ustanovení práva Unie, jak jsou vykládána Soudním dvorem Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) a která se týkají úkolů vnitrostátních bezpečnostních orgánů ve smyslu čl. 3 bodu 7 směrnice (EU) 2016/798, a zejména nařízení (EU) 2016/796 a směrnic (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798 v pozměněném nebo nahrazeném znění, jakož i aktů přijatých na základě uvedených právních aktů;

b) v případě, že spor předložený k rozhodčímu řízení podle článku 19 smlouvy z Canterbury vyvolá otázku výkladu práva Unie, rozhodčí soud nemá pravomoc o takové otázce rozhodnout. V takovém případě rozhodčí soud požádá Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce. Předběžné rozhodnutí Soudního dvora je pro rozhodčí soud závazné;

c) je-li to nezbytné, zejména v naléhavých případech nebo v případě, že mezivládní komise nevyhoví rozhodnutí rozhodčího soudu, ponechává si Francie právo postupovat jednostranně, aby zajistila úplné, správné a včasné uplatňování práva Unie v části pevného spojení v Lamanšském průlivu, jež spadá do její pravomoci;

d) soudy nebo tribunály, na které se vztahuje čl. 19 odst. 1 Smlouvy o EU, mají výlučnou pravomoc rozhodovat o nápravných prostředcích, které koncesionáři a uživatelé pevného spojení v Lamanšském průlivu uplatňují proti rozhodnutím, která přijala mezivládní komise ve svém postavení vnitrostátního bezpečnostního orgánu ve smyslu čl. 3 bodu 7 směrnice (EU) 2016/798;

e) musí být ve všech ohledech slučitelná s právem Unie.

Článek 2

Francie pravidelně informuje Komisi o jednáních se Spojeným královstvím o doplňkové dohodě a, bude-li to vhodné, vyzve Komisi k účasti při jednáních jako pozorovatele.

Po ukončení jednání předloží Francie Komisi návrh doplňkové dohody. Komise o tom informuje Evropský parlament a Radu.

Do jednoho měsíce od obdržení návrhu doplňkové dohody rozhodne Komise o tom, zda jsou splněny podmínky stanovené v článku 1 tohoto rozhodnutí. Pokud Komise rozhodne, že splněny jsou, Francie může doplňkovou dohodu podepsat a uzavřít.

Francie poskytne Komisi kopii doplňkové dohody do jednoho měsíce od jejího vstupu v platnost, nebo, bude-li se doplňková dohoda provádět prozatímně, do jednoho měsíce od začátku jejího prozatímního provádění.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 21. října 2020.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
D. M. SASSOLI	M. ROTH